

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 27 maja 2020 r.

BADK.DPK.133.14.2019 MK

P10-24/20	Data wpływu petycji 4 lutego 2020 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 26 maja 2020 r.

KODEKS WYKROCZEŃ

TEMAT

UAKTUALNIENIE PRZEPISÓW USTAWY

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja indywidualna

Sebastian Adamowicz.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany art. 31 § 2, art. 89, art. 99 § 1 pkt 2 i art. 125 oraz dodania art. 139c w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, w celu uaktualnienia przepisów ustawy.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji proponuje uporządkowanie przepisów Kodeksu wykroczeń, w tym celu wnosi o zmianę:

- w art. 31 § 2 wyrazy „Kara określona” zamienić na „Środek karny określony”;
- w art. 89 wyrazy „na drodze publicznej” zastąpić „na jezdni drogi publicznej”;
- w art. 99 § 1 pkt 2 po wyrazach „strefie zamieszkania” dodać wyrazy „albo strefie ruchu”;
- w art. 125 skreślić wyraz „państwowego”,
- dodanie nowego art. 139c w brzmieniu: „Do wykroczeń, o których mowa w art. 138d § 2, 139a i 139b, stosuje się odpowiednio art. 138c § 4.”

W uzasadnieniu wnoszący petycję podnosi, że zaproponowane zmiany mają charakter porządkujący, za wyjątkiem art. 89 określającego karę za przebywanie dziecka na „drodze publicznej”, a zatem również na chodniku. Zdaniem autora petycji, takie unormowanie jest zbyt surowe, stąd potrzebna jest jego zmiana poprzez zastąpienie wyrazów „na drodze publicznej” wyrazami „jezdni drogi publicznej”.

Art. 125 nie uwzględnia postanowień ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rzeczach znalezionych, które wskazują, że postępowanie w sprawach rzeczy znalezionych prowadzi organ samorządowy (starosta), a nie - jak stanowi Kodeks wykroczeń - organ państwowy.

Wprowadzenie nowego art. 139c ma na celu doprecyzowanie odpowiedzialności za wykroczenia z art. 138d § 2, 139a i 139b poprzez wskazanie, że jeżeli przedsiębiorcą jest podmiot niebędący osobą fizyczną odpowiedzialność ponosi osoba kierująca przedsiębiorstwem lub osoba upoważniona do zawierania umów z konsumentami.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 821 ze zm.) w art. 31 § 1 stanowi, że podanie orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości w szczególny sposób orzeka się wtedy, gdy może to mieć znaczenie wychowawcze. Kara określona w § 1 polega na ogłoszeniu orzeczenia w zakładzie pracy, w uczelni, w miejscu zamieszkania ukaranego, w innym właściwym miejscu lub w inny stosowny sposób.

Ogłoszenie może nastąpić na koszt ukaranego.

Kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad małoletnim do lat 7, dopuszcza do przebywania małoletniego na drodze publicznej lub na torach pojazdu maszynowego, podlega karze grzywny albo karze nagany (art. 89).

Kto niszczy lub uszkodza drogę publiczną lub drogę w strefie zamieszkania, przynależności lub urządzenia drogowe podlega karze grzywny albo karze nagany (art. 99 § 1 pkt 2).

Kto w ciągu dwóch tygodni od dnia znalezienia cudzej rzeczy albo przybłąkania się cudzego zwierzęcia nie zawiadomi o tym organu Policji lub innego organu państwowego albo w inny właściwy sposób nie poszukuje posiadacza, podlega karze grzywny do 500 zł albo karze nagany (art. 125).

Kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa zawiera z konsumentem umowę o kredyt konsumencki z rażącym naruszeniem wymagań dotyczących informacji przekazywanych konsumentowi przed zawarciem umowy lub treści umowy albo pomija obowiązek doręczenia jej dokumentu, podlega karze grzywny (art. 138c § 1).

Jeżeli przedsiębiorcą jest podmiot niebędący osobą fizyczną, odpowiedzialność przewidzianą w § 1-3 ponosi osoba kierująca przedsiębiorstwem lub osoba upoważniona do zawierania umów z konsumentami (art. 138c § 4).

Kto, podejmując zadania przewodnika górskiego na określonym obszarze górskim wprowadza w błąd co do posiadanych uprawnień, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny (art. 138d § 1). Tej samej karze podlega organizator turystyki lub przedsiębiorca ułatwiający nabywanie powiązanych usług turystycznych, który wprowadza podróżnych w błąd co do uprawnień osób, którym powierza wykonywanie zadań przewodnika górskiego (art. 138d § 2).

Karze ograniczenia wolności albo grzywny podlega kto w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa: (art. 139a)

1) zawiera z konsumentem umowę timeshare¹, umowę o długoterminowy produkt wakacyjny, umowę pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umowę o uczestnictwo w systemie wymiany bez zachowania właściwych wymogów w zakresie jej treści lub formy;

2) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę timeshare, umowę o długoterminowy

¹ Przez umowę timeshare rozumie się umowę, na podstawie której konsument odpłatnie nabywa prawo do korzystania, w okresach wskazanych w umowie, z co najmniej jednego miejsca zakwaterowania, zawartą na okres dłuższy niż rok (art. 2 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o timeshare).

produkt wakacyjny lub o uczestnictwo w systemie wymiany, świadczenia przed upływem określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy lub świadczenie takie przed upływem tego terminu od konsumenta przyjmuje;

3) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, świadczenia przed rozwiązaniem umowy lub przed doprowadzeniem do nabycia lub zbycia praw z umowy timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub świadczenie takie przed rozwiązaniem umowy lub przed doprowadzeniem do nabycia lub zbycia przez konsumenta praw z umowy timeshare lub o długoterminowy produkt wakacyjny od konsumenta przyjmuje;

4) żąda od konsumenta, z którym zawarł umowę przedwstępną, zobowiązującą do zawarcia umowy timeshare, o długoterminowy produkt wakacyjny, pośrednictwa przy odsprzedaży tych produktów, świadczenia określonego w umowie przedwstępnej przed upływem terminu do odstąpienia od tej umowy, lub świadczenie takie przed upływem tego terminu od konsumenta przyjmuje.

Ponadto karze grzywny podlega ten kto:

– zawierając umowę timeshare sprzecznie z treścią nabywanego prawa oświadcza, że przedmiotem umowy jest własność;

– w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, po upływie określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy timeshare, o długoterminowy produkt wakacyjny, pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego lub o uczestnictwo w wymianie, nie przekazuje konsumentowi informacji wymaganych ustawą;

– w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, po upływie określonego w ustawie terminu do odstąpienia od umowy przedwstępnej, zobowiązującej do zawarcia umowy timeshare, o długoterminowy produkt wakacyjny, pośrednictwa w odsprzedaży timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego, lub umowy o uczestnictwo w systemie wymiany, nie przekazuje konsumentowi informacji wymaganych ustawą;

– w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa zawierając umowę z konsumentem nie spełnia wymagań dotyczących udzielenia informacji lub wydania dokumentu, przewidzianych w przepisach ustawy z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (art. 139b).

OPRACOWAŁA

Marzena Krysiak

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz